

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114220731
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5114220731.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právne zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. Mája 173/11, Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, Piešťany, proti odporcovi: Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, R. pri H., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, IČO: 42 388 911, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, zastúpeného STEHURA & partners, s.r.o., so sídlom F. Kráľa 2080, Čadca, o zaplatenie 1.207,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 324,20 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Súd odporkyňu náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 6.6.2014 doručeným súdu dňa 16.6.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia 1.207,63 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1207,63 eur od 7.6.2014 do zaplatenia, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 268,41 eur a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom uzavreli 2.6.2010 úverovú zmluvu č. 4006006882 na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi úver vo výške 2.000,- eur. Odporca sa zaviazal zaplatiť úver v 72 pravidelných mesačných splátkach po 55,06 eur. Odporca nedodrжал disciplínu splácania a porušil dohodnuté úverové podmienky a dostal sa do omeškania so splácaním záväzku. Dňa 26.4.2012 vyzval navrhovateľ odporcu postupom podľa Hlavy ÚZP - Ukončenie úverovej zmluvy, k úhrade dlžnej sumy s príslušenstvom. Odporca nároky vyvrátil. Uplatňuje si nároky podľa vygenerovaných údajov z nezaplatených splátkach.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa tvrdení navrhovateľa uvedených v podanom návrhu uzatvoril navrhovateľ ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom úverovú zmluvu č. 4006006882 dňa 02.06.2010, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000 €.

Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu.

Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky. Podstatou tejto skutočnosti je, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „klude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval alebo zmluvný vzťah nevznikne.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporcu predmetná zmluva nespĺňa viaceré podmienky zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Ust. § 4 presne definuje aké náležitosti okrem všeobecných (§ 43 Občianskeho zákonníka) musí spotrebiteľská zmluva obsahovať. Okrem iného v § 4 ods. 2 písm. i/ zákon uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať najmä výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy navrhovateľa a odporcom bolo aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Teda je jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade úverová zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom obsahuje len výšku mesačnej splátky, a to v sume 55,06 € v počte 72 splátok so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci. Čo sa týka však výšky, počtu a termínu splátok úrokov, tento údaj v úverovej zmluve absentuje, je tam uvedená len ročná úroková sadzba, a to 23,50 %. Absenciu tejto náležitosti v zmluve zákon postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zároveň uviedol, že v predmetnej úverovej zmluve je uvedená RPMN rozsahom dvoch číselných údajov a to od 26,6% do 27,7%, nad ktorým údajom je symbol „*“ . Odkaz na uvedený symbol je nad kolónkou č. 53 s textom „Presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru“. Ak bola úplným spôsobom výška RPMN spotrebiteľovi oznámená až dodatočne t.j. po uzavretí zmluvy, takéto uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespĺňa požiadavku zákona č. 258/2001 Z. z. a preto je nutné dôjsť k záveru, že v zmluve nebol uvedený údaj o RPMN tak, aby bolo možné konštatovať, že spĺňa úmysel zákonodarcu vymedzený v §4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z. z., ktorým je nepochybne to, aby v čase uzavretia úverovej zmluvy bol spotrebiteľovi poskytnutý jednoznačný údaj o RPMN, ktorý je práve pri spotrebiteľskom úvere tým údajom, na základe ktorého si spotrebiteľ daný úver môže porovnať s inými úvermi, resp. sa podľa neho rozhodnúť, či si daný úver zoberie alebo nie.

Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa a za zavádzanie spotrebiteľa, pretože účelom uvádzania údajov o RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov. Údaj o RPMN možno chápať ako určitého „poradcu“ pri výbere z viacerých alternatív úverov, jej porovnaním pri rôznych spotrebiteľských úveroch ľahko spotrebiteľ určí, ktorý je pre neho výhodnejší, pričom platí pravidlo, čím nižšia RPMN, tým lacnejší úver. Nedostatok ohľadne údajov o RPMN je potrebné vyhodnotiť za taký, že je na rovnakej úrovni ako by tento údaj úplne absentoval, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Z navrhovateľom predložených dôkazov vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 2.000 €, pričom odporca mal uhradiť navrhovateľovi sumu 1.675,80 €. Keďže zo strany navrhovateľa pri podpise úverovej zmluvy boli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom úvere, daný úver sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na istine úveru má preto navrhovateľ právo len na vrátenie rozdielu medzi poskytnutým úverom a odporcom uhradenej sumy, čo predstavuje sumu 324,20 eur.

Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/233/2014-61 zo dňa 13.07.2015 tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 523,96 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a návrh vo zvyšku zamietol, odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Žiline ako odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu viacerých pochybení prvostupňového súdu pri sčítaní nárokov a výpočte a oprave nesprávnej sumy.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd na prejednanie veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast' ospravedlnil. Súd preto vec podľa § 120 ods. 1 O.s.p. prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti.

Odporkyňa uviedla, že pôžičku si zobrala z dôvodu, že potrebovala peniaze. Bola jej poskytnutá suma 2000,- eur. Túto splácala až do času kým neostala invalidnou. O tom, že bola poistená nevedela a o poistenie nežiadala rovnako ako o poistné plnenie. Sumu evidovaných úhrad nerozporovala.

Vedľajší účastník zotrval na svojich tvrdeniach.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Na základe úverovej zmluvy zo dňa 2.6.2010 sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyni úver vo výške 2.000 eur, ktorý mala uhradiť odporkyňa v 72 splátkach po 55 eur mesačne pri ročnej úrokovej sadzbe 23,50 % pri celkových nákladoch spotrebiteľa spojených s poskytnutím úveru 1812,40 eur s tým, že RPMN bola uvedená v rozpätí od 26,6 % do 27,7 % s konečnou lehotou splatnosti úveru uvedeného ako 72 mesiacov po poskytnutí úveru do 15-teho dňa v poslednom mesiaci.

Súd zistil, že v zmluve bol uvedený poplatok za možnosť zmeny výšky a počtu splátok 0,30 eur, ako aj poistenie výdavkov s úhradou za poistenie plus 2,11 eur mesačne.

Súd z výpisu úhrad splátok a záväzkov zistil, že dňa 7.6.2010 odporkyňa čerpala úver vo výške 2000 eur a spolu uhradila splátku v celkovej výške 1.675,80 eur.

Nakoľko bola zmluva uzavretá dňa 2.6.2010 súd zistil, že úverový vzťah medzi účastníkmi sa podľa § 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. spravuje ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu vzniku právneho úkonu.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení k dátumu uzavretiu zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5 zák. č. 258/2001 Z.z. ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať okrem iného aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; s uvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Súd zistil, že v zmluve bola uvedená sadzba RPMN rozpätím, teda v sadzbe od 26,6% do 27,7%. Súd považuje takéto uvedenie RPMN pri úvere s pevne dohodnutou úrokovou sadzbou, splátkami bez premenlivých konštánt, ktoré by mohli ovplyvniť výpočet RPMN za neprípustné, pokiaľ niektorý z údajov je uvedený v neprospech spotrebiteľa.

Veriteľ ktorý poskytuje úvery širokému okruhu spotrebiteľov a musí poučiť pred uzavretím úverovej zmluvy spotrebiteľa podľa § 4 a násl. zák. č. 129/2010 Z.z. aj o sadzbe RPMN, musí vedieť určiť jej výšku, minimálne podľa prostriedkov výpočtovej techniky či programového vybavenia. Ak veriteľ v zmluve a predzmluvnom konaní nepoučí spotrebiteľa o výške RPMN a túto uvádza príkladom, nesplnil si riadne zákonom uložené povinnosti a musí prijať následky porušenia svojich povinností. Ak má byť ako podstatná zmluvná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sadzba RPMN, nemôže byť určená príkladom. S poukazom na tvrdenie navrhovateľa v odvolaní súd konštatuje, že údaj RPMN bolo možné určiť a vypočítať v čase uzavretia zmluvy. Nesporne vzhľadom na zložitý výpočet splatnosti splátok nebolo možné použiť štandardné prístupné online kalkulačky, avšak nič nemohlo brániť veriteľovi,

zabezpečiť si program alebo výpočet prostredníctvom iných programov, aby takýto postup, poučenie dlžníka a náležitý výpočet mohol dodržať.

Súd zistil, že veriteľom uvedená sadzba RPMN bola určená pre výpočet bez zahrnutia poplatkov za možnosť zmeny počtu a výšky splátok a poistenie plus so splatnosťou prvej splátky po 31 dňoch odo dňa poskytnutia a zároveň splatnej v posledný deň mesiaca so splatnosťou druhej splátky 15-ty deň nasledujúceho mesiaca, teda nižšej ako bola skutočná výška RPMN.

Pokiaľ veriteľ argumentoval aj nevedomosťou o tom, kedy budú dlžníkovi pripísané peňažné prostriedky na účet, o takomto úkone musí mať vedomosť ako poskytovateľ úverov v spolupráci s peňažnými ústavmi a ak by aj nemal, mohol uvádzať sadzbu najmenej priaznivú pre spotrebiteľa tak, aby sa tento nemohol dostať do omylu pri poskytovaných výhodách. Uvedenie výšky RPMN vo vyššej ako skutočnej sadzbe nemá žiadne následky voči veriteľovi!

Súd aj opätovne poukazuje na skutočnosť, že v zmluve bolo uvedené poistenie v dvoch variantoch a nebola uvedená možnosť odmietnutia poistného, hoci aj pri názve bolo uvedené POISTENIE VÝDAVKOV (dobrovoľné), dlžník uvedenie dvoch variantov nemusí pochopiť správne, teda že môže úplne odmietnuť poistenie. Formulácia evokovala dojem, že sa jedná o povinné poistenie. Nakoľko poistenie slúži výlučne na poistenie úveru, nie je v poistení uvedená možnosť odmietnutia poistenia, dlžník môže predpokladať, že sa jedná o veriteľom požadované poistenie. Pokiaľ sa preukázateľne na zvolenie možnosti poistenia nevyžaduje iniciatíva - aktívna činnosť dlžníka, dohoda o poistení je súčasťou zmluvy o úvere, je potrebné považovať aj poistenie za súčasť nákladov a zahrnúť ich do výpočtu RPMN. O súčasť poistného ako nákladov spojených s úverom svedčí aj zaradenie jeho výšky do výšky celkovej splátky úveru. Dobrovoľnosť poistného nestačí prejavíť nadpisom pri dvoch variantoch, ale postup je potrebné formulovať tak, že dlžník - spotrebiteľ si musí vyžiadať poistenie aktívne, inak by poistenie úveru nebolo dohodnuté, pričom táto skutočnosť a jej preukázanie zaťažuje veriteľa. Navyiac, že sa jedná o službu poskytovanú bez toho, aby jej prijatie malo či nemalo vplyv na výšku úveru, musí preukázať veriteľ, čo však nepreukázal ani v odvolacom ani ďalšom konaní.

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že úverová zmluva neobsahovala ani údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Súd preto podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. považoval poskytnutý úver za úver bez poplatkov, kedy spotrebiteľ je povinný vrátiť len sumu istiny.

Súd zistil, že navrhovateľ požičal odporcovi sumu 2000 eur a odporca splatil sumu 1.675,80 eur, teda je povinný zaplatiť navrhovateľovi rozdiel vo výške 324,20 eur a návrh vo zvyšku zamietol.

Nakoľko úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, súd sa primeranosťou úrokovej sadzby a celkovej dĺžky splácania úveru vo vzťahu k istine z dôvodu hospodárnosti konania nezaoberal.

Pokiaľ sa jedná o príslušenstvo návrhu, navrhovateľom uplatnené úroky z omeškania, súd návrh v tejto časti zamietol, pretože nezistil, že by sa dostal odporca do kvalifikovaného omeškania. Podľa zmluvy mal byť síce úver splatený v splátkach, avšak vzhľadom na bezodplatnosť úveru nemožno považovať po dlžníkovi takéto plnenie, pretože v splátkach (anuitné splátky) sa okrem časti istiny bola umoruje aj určitá splatná suma úroku, teda dlžník by plnil niečo v takom rozsahu ako nebol povinný. Ak dlžník nie je povinný platiť úrok a poplatky, preto nemôže byť platná ani dohoda o splácaní úveru v pôvodných splátkach.

Nesporne ak v zmluve absentovalo rozčlenenie splátok na počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nemal ako dlžník vedieť o tom, akú sumu istiny má splácať a bez toho, aby to veriteľ uviedol dlžníkovi, požadovať po ňom aby si dané údaje určil a vyhľadal sám. Z uvedeného dôvodu preto nemohlo byť ani účinné odstúpenie od zmluvy a dožadovanie sa predčasnej splatnosti úveru.

Dlžník sa preto dostane do omeškania preukázateľne vtedy, ak svoj záväzok si nesplní do konca dohodnutej splatnosti úveru, avšak táto splatnosť by nastala pri počte 72 splátok až mesiac nasledujúci po vyhlásení rozsudku. Súd preto ustálil, že odporkyňa sa nemohla dostať do omeškania a návrh na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko si však vo väčšom rozsahu úspešný odporca nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi súd nepriznal vzhľadom na ich neúčelnosť, pretože ak mal záujem vedľajší účastník vystupovať na strane odporcu a podporovať ho v tomto konaní, mal tak urobiť sám. Ak sa rozhodol nechať sa právne zastúpiť, takéto trovy súd nepovažuje za účelne vynaložené, pretože záujmom vedľajšieho účastníka nie je úspech v konaní, zamietnutie žaloby, ale ochrana práv spotrebiteľa, na ktorej ochranu mimo iného ex offo dohliada aj súd. Ak považoval vedľajší účastník za nevyhnutné, aby odporcu zastupoval advokát, mohol mu takéto zastúpenia navrhnúť, sprostredkovať. Teda právny zástupca zastupoval záujmy vedľajšieho účastníka ako určitého „zástupcu“ spotrebiteľa, ktorý nemôže byť zainteresovaný na výsledku sporu, sám ako občianske združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľa vznikol aj na to, aby v prípade nevyhnutnosti vystupoval na strane spotrebiteľov, nie však na to, aby paušálnym zahlásením vstupu „vniesol“ činnosť advokáta do konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).